

man har ventet, i de enkelte Landsdeles Kassebeholdninger vil finde Tilstrækkeligt til at dække Fællesudgifterne, selv om de maatte være større end beregnet; men lad os gaae ud fra det modsatte Tilfælde, at Indtægterne ikke ere flydte saa rigelige, som man havde gjort Regning paa; og at det ved den endelige Opgjørelse viser sig, at de enkelte Landsdele maae tilflyde betydeligt Mere, end de fra først af have gjort Regning paa, skal man saa i det sidste Dieblit sammenkalde Rigsdagen og de andre særlige Forsamlinger, forelægge Love, hvorved Stat paalægges og lignes paa de enkelte Landsdele, for at tilfredsstille Fordringerne — jeg affeer her i dette Dieblit fra, hvad der er bestemt i Forsatningsloven — eller er det ikke rigtigere, naar der forud er sagt, det og det Beløb maa hver enkelt Landsdeel udrede? Kun i sidste Tilfælde kan nemlig hver Landsdeel være forberedt. I Henhold til Rigsraadets Beslutning blive da Finantslovene for de enkelte Landsdele vedtagne; og først i det følgende Aar, naar det har vilst sig, at der har været Underbalance, kan der kræves Tilskud — dette see nu ved en ny Statteligning eller paa hvilken anden Maade man vil komme Fordringerne imøde. Jeg troer, at det i den Henseende er overmaade uheldigt, at Forsatningslovens Bestemmelser ere uklare, og jeg kan ikke nægte, at den Anskuelse, som er gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), synes i Ordene at have meget for sig; men jeg troer, at det let vil føre til praktiske Vanskeligheder, dersom den Anskuelse skal gaae af med Seiren, og for dem kunne vi ikke ganske luffe Dinene. — Jeg kan forøvrigt ikke være ganske enig med min ærede Sidemand i, at det stiller sig gunstigere for Kongeriget, naar man følger den Fremgangsmaade, som Regjeringen har fulgt, da for Diebliffet vore Indtægter stille sig langt gunstigere end de andre Landsdeles. Det vil tværtimod kunne stille sig mindre gunstigt for Kongeriget, forudsat at Skatteudredelsen fra alle Landsdele var den samme, idet de andre Landsdele, ved at afgive et større Beløb til Monarchiet, faae et mindre Beløb til deres løbende Udgifter, uden at de svare en Rente af det Beløb, der mangler i det normale, medens Kongeriget kan

nødes til rentefrit eller til en lav Rente at tilflyde til de løbende Udgifter Mere, end enhver enkelt Landsdeel strengt taget bør tilflyde; Kongeriget kommer med andre Ord til uden Rente at staae i Forskud for endeel af de enkelte Landsdeles løbende Udgifter. Dersom Slesvig og Holsteen, naar de ikke havde det tilstrækkelige Beløb til deres løbende Udgifter, maatte udrede en Rente, saa vilde Forholdet være aldeles ligegyldigt; thi da ville vi ikke kunne tabe derved, at vi tildeels maae bidrage til det, som mangler i de andre Landsdeles Kassebeholdninger. Men naar Forholdene maatte stille sig anderledes, kan ogsaa det Omvendte blive Tilfældet, og derved vilde det blive fordeelagtigt for os, som nu er mindre fordeelagtigt. Efter min Formening er det netop det, som vi maae gjøre os klart, om vi ville fremtvinge en Tilstand, hvor man aldrig forud veed, naar vi vedtage Finantsloven, hvormegit vi skulle bidrage til Fællesudgifterne, eller ikke. Som jeg alt har sagt, har Fællesfinantsloven optaget den Sum, der skal udredes af de enkelte Landsdele, medens vi ikke have optaget det Beløb, som vi efter den tidligere Calcule skulde tilflyde. Det er meget muligt, at man har villet foregribe Spørgsmaalet og gjøre den Anskuelse gjældende, at Tilskuddet fra de enkelte Landsdele skal opgjøres som en Regnskabsag og ikke fastsættes med et fast Beløb for hver Finantsperiode; men jeg erindrer dog ikke, at den Anskuelse blev gjordes gjældende, da denne Sag forhandlede.

Tscherning: Som en almindelig Bemærkning vil jeg forudskifte, at jeg med Ministeren deler den Betragtning, at Kongeriget, som Hovedlandet i Monarchiet, har en Interesse af, om det ogsaa derfor skulde gjøre Udgifter, at faae Sagerne ordnede og stillede paa en hensigtsmæssig Maade, og var Spørgsmaalet kun om at gjøre et eller andet Bidrag, som overalt blev anerkjendt som et Offer, bragt for den gode Sags Skyld, saa skulde der fra min Side ikke møde nogen Indsigelse; men Spørgsmaalet er her et ganske andet. Det er, uden at denne Anerkjendelse træder frem, ved en Magthandling, der efter min Mening ligger udenfor og imod al bestaaende Lovgivning,